

Swedish
62-0204

Nattvarden

Communion

Februari 4, 1962
Jeffersonville, Indiana USA

By
William Marrion Branham

This book may be freely distributed or reproduced on a non-commercial basis and is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 License. See www.biblebelievers.org/messagehub for details on this license.

Nattvarden

1 Vi hade det underbart. Herren Jesus välsignade oss utomordentligt, överflödande. Man försökte arbeta en liten smula enligt Herrens strategi, jag är förvissad om att det här skulle vara rätta sättet att uttrycka det, då de gick in och ”värmde upp” på många ställen runtomkring först. Jag kom dit flera dagar i förväg, höll tio eller tolv gudstjänster i alla de mer betydande, stora församlingarna runtom i Phoenix, Sunnyslope och Tempe och Mesa och ner därigenom, och så att säga sköt in mig överallt för att sedan leda allt till de fem kvällar som konventet varade. Och det var det största konvent som vi har haft i Nordamerika. Det var en stor sammankomst. Den största frukosten, och även festmåltiden på kvällen.

2 Jag skulle helt enkelt inte kunna säga, hur många det var som mottog den Helige Ande. Det var – det var oerhört, hur många som mottog den Helige Ande och hur många som blev helade och frälsta, det – det är helt enkelt underbart. Därför är vi tacksamma mot Gud, då vi ser tiden gå framåt. Många stora män kom in.

3 Det här kommer att göra Broder Neville mycket gott. Jag såg en presbyteriansk präst från det största presbyterianska institutet i nationen dansa i Anden. O du, det var faktiskt någonting, han mottog den Helige Ande. Och sedan sade han till mig: ”Jag fick ett av dina ljudband.” Han sade: ”Det var inte särskilt bra.” Han sade: ”Det var liksom lite darrigt, men jag tog det direkt till min skola och spelade upp det.” Eftersom han var en stor fackman i psykologi där, höll han dem alla tysta. ”Nåväl, de måste höra det en gång i alla fall”, sade han.

4 Och han sade, att han hade börjat dansa i anden i sin församling, efter det att han hade tagit emot den Helige Ande, och man frågade: ”Herr pastor, när skall ni lära er en ny dans?”

5 Han svarade: ”När min församling lärt sig dansa den här.” Jag tyckte det var rätt roligt vet ni, att en presbyteriansk präst sade: ”När min församling lärt sig den här.” Så det är bra. Just som en liten baby, helt ny, och ändå har han varit... Ja, ni vet, vad han hade varit tvungen att vara för att bli professor i psykologi vid det största presbyterianska institutet i Boston, ja, det är i Förenta Staterna.

6 Jag fick se en av Mayo-klinikens främsta hjärtspecialister förkunna evangeliet i Anden och tala i tungomål. Å, du! Jag fick se en annan specialist, som var sjundedagsadventist. Han var också hjärtspecialist och halsspecialist och han, en gammal man, mottog den Helige Andes dop. Han tog emot det. En

kväll lade jag händerna på honom ute på gården, och han mottog den Helige Ande. Det är så många saker som vår Herre gjorde, som vi är tacksamma för, och särskilt att mötas vid denna tidpunkt.

7 Sedan sade jag till dem: "Förstår ni, vilken timma detta är, då de sovande jungfrurna börjar be om olja?" Det var den tidpunkten då Brudgummen kom, och de som var redo gick in. Å, jag är så glad över att veta, att vi lever här i dessa yttersta dagar. Ser ni? Jag tror, att vi lever i en av de väldigaste tider dom världen någonsin har sett, just på randen av Herrens tillkommelse. Är det inte underbart? Tänk, att nästan vilket ögonblick som helst nu, håller alla Skriftens förutsägelser på att gå i uppfyllelse! Och så väntar vi Honom vilket ögonblick som helst. Och vi bör leva under det slags förväntningar, att det kan ske när som helst. Var uppfyllda med bön och var redo!

8 Vid ett av de enskilda samtalen i dag träffade jag en missionär från Formosa, en modig kvinna, sjuttiotre år gammal som man kunde tro var sådär fyrtiofem. Och hon är fortfarande ogift och måste ha varit en vacker, ung flicka. Och hon sade, att hon hade fostrats i ett kristet hem, där "ja" betydde ja, och "nej" betydde nej. Och hon väste upp under denna stränga undervisning. Och hon sade: "Broder Branham, vid ungefär åtta års ålder, tror jag, att jag gav mitt liv åt Herren Jesus." Hon berättade: "Vid ungefär tolv års ålder förleddes jag av en viss samfundspräst att tro, att jag måste få den andra välsignelsen. Jag blev fruktansvärt bedragen beträffande det." Men hon sade: "När jag var omkring sjutton år gammal, fick jag verkligen ta emot den Helige Ande." Och hon är tillbaka här nu och försöker väcka några av dessa sovande baptistförsamlingar. Hon sade, att om det fanns någonting som hon hade sett, som var "dött" – hon är själv baptist – "så är det dessa döda baptistförsamlingar här hemma." Hon kallade dem för "bårhus".

9 Jag sade: "Nåväl, jag antar, att när man är vid frontlinjen..." Tänk bara, jag är femtiotvå år gammal, Hon var ute på missionsfältet innan jag föddes. Och då har jag tyckt, att jag håller på att bli för gammal för att åka ut på missionsfältet. Jag tänkte: "O, förlåt mig Herre."

10 Hon var fin, så skärpt och strålande som hon bara kunde vara. Och sedan berättade hon för mig om sina erfarenheter längs efter vägen, och hur det fanns ett behov av evangelium på Formosa och – Kina och Japan och så vidare. Så sände man henne bort från missionsfältet och sade till henne: "Man kan ju inte vara ute på missionsfältet, när man är över sjuttio år gammal." Så de sände henne tillbaka. Men hon tänker inte vara överksam, hon åker till alla dessa baptistsammankomster. Och hon sade: "Det sätt som Billy Graham för ut baptistbudskapet på det har han baptistkyrkan att tacka för." Hon sade: "Han leder inte sina åhörare tillräckligt långt för att de skulle få den Helige Ande."

136 Nya Förbundets kalk, Blodet. Jag tänker på den sången: ”Ända sen jag fick se i tro den ström som utgår ur Dina blödande sår, har återlösande kärlek varit min grundtanke och skall förbli det, tills jag dör.” När jag ser detta blod, druvor, blod av druvor, vet jag, att det föreställer det Blod som kom ut ur Herren Jesu kropp. Må alla som tar emot detta få Evigt Liv, må sjukdom lämna deras kroppar, må trötthet och svaghet, beklämning, må djävulen i varje form lämna dem, så att de skall få styrka och hälsa och Evigt Liv till att låta sitt ljus lysa inför detta onda och otrogna släkte, bland vilket vi lever, för att förhårliga Gud.

137 Himmelske Fader, vi bär fram inför Dig vinrankans frukt. I Jesu Kristi namn, helga det till att företräda Din Sons Jesu Blod, vari vi äger: ”Sargad för våra överträdelser, genom Hans sår varda vi helade.” Låt det ske, Herre, att Livet må komma till oss, Evigt Liv i stort överflöd, så att vi må vara i stånd att tjäna Dig bättre, äga krafter och hälsa att bära oss från det ena stället till det andra, där vi förväntar oss att få tjäna Dig, vart Du än vill kalla oss. Skänk oss dessa välsignelser i Jesu namn, det ber vi om. Amen.

Å, syster, håll fast vid det. Det är som det skall vara. Hon sade om de där kineserna där borta, att hon inte brukade låta dem bara ge sig iväg och säga: ”Vi tror på Jesus Kristus.” Hon sade: ”Det var bra,” men hon förmådde dem att stanna kvar, tills någonting hände, och då blev de verkliga kristna.

11 Jag sade: Det är så det skall gå till, syster. Säg dem det bara, låt dem stanna kvar, tills någonting händer.

12 Vad skulle det ha blivit, om apostlarna efter sådär nio dagar hade sagt: ”Vi tror, att vi har fått det, låt oss helt enkelt ta emot det i tro och fortsätta med vårt arbete.” Ser ni, det skulle aldrig ha lett till något resultat. De väntade där, tills de visste, att någonting skedde. Och det är det som är det tråkiga med oss i dag, vi stannar inte kvar tillräckligt länge. Ja, det är därför som vi efteråt kan leva vilket slags liv som helst, göra vad som helst och det stör oss inte, för vi stannar inte kvar tillräckligt länge. I dag är vi innanför, i morgon är vi utanför, på det ena sättet eller det andra sättet, Om man stannar kvar tillräckligt länge, tills man kommer in och stänger dörren efter sig, då kommer man att förbli där. Man är förseglad till återlösningens dag. Jag är så glad över det.

13 Och vi hade det härligt, som jag sade, i Phoenix och genom dalgången där, och många av de kristna där, flera av dem håller ut med ett brinnande liv.

14 Jag gick upp på South Mountain (södra berget), min hustru där borta och jag, en dag... Min bror Doc tog hand om de båda flickorna och broder och syster Wood tog hand om pojken, och jag och min hustru firade en andra smekmånad. Och hon sade: ”Vet du, Bill det här var mer en smekmånad än den första. Första gången vi reste ut på vår smekmånad, var det enda jag gjorde att sitta i ett läger och vänta på att du skulle komma hem från jakten.”

15 Jag använde så att säga en liten strategi, vet ni. Jag tänkte: ”Ja, nu har jag inte särskilt mycket pengar.” Jag hade sparat ihop i en bakpulverburk tillräckligt för att åka på en jakttur, och ändå stod jag i begrepp att gifta mig den hösten. Alltså tänkte jag: ”Jag gör det helt enkelt på samma gång.” Och medan jag var ute på en jakttur, skulle det vara vår smekmånad, ni vet, och så slog vi ihop dem. Men den här gången betalade vi för den till fullo, och reste verkligen ut och hade det väldigt trevligt.

16 Och många av dem kom från tabernaklet här. Jag tror, Broder Sothmann, hans familj var där borta, och Broder Tom Simpson och de, och Broder Maguire, och vi hade det alla härligt i Herren.

17 Och så gick vi upp på South Mountain, som ligger strax söder om Phoenix, och kom upp, bort från det där jäktandet. Usch! Vilket jäktande i en modern storstad! Inte underligt att när människorna började föröka sig på jorden, så började synd och våld på allvar. Och jag såg ut där uppe, och vi satt högt uppe,

så att vi kunde se Phoenix-dalen, och jag sade till min hustru: ”Jag undrar, hur många gånger medan vi har suttit här dessa femton minuter, som Herrens namn har missbrukats i den där staden?”

18 Jag antar att i storstadsområdet, om vi räknar med Tempe och Sunnyslope och allt där, finns det nära en miljon människor i den dalen. Jag sade: ”För trehundra år sedan fanns här ingenting annat än kaktusväxter och prärievargar. Och antagligen skulle det i Herrens ögon vara bättre, om det var på det sättet igen. Det stämmer. Även om den stora stad som man har byggt upp där, och de vackra hemmen och så vidare är betydande. Men den skulle vara fin, den skulle ha det bättre ställt, om människorna vandrade längs gatorna med händerna uppräckt i luften, och prisade Gud och tackade Honom. Men i stället för det, är det svordomar, dåligt leverne, dryckenskap. Låt bara civilisationen komma in, och ondskan är där.

19 Jag sade: ”Hur många äktenskapsbrott begicks i går kväll, förra natten i denna stad! Hur mycket supande! Hur många utsvävande handlingar har begåtts under den senaste timmen i denna stora stad!”

20 Och min hustru sade till mig någonting i den här stilen, såsom jag tänkte: ”Vad skulle det då tjäna till att komma hit? Varför reste du hemifrån och begav dig hit ut?”

21 Då sade jag: ”Det är det här som saken gäller. Efter allt det där, som säkert finns hos flertalet, men det finns ett litet fåtal därnere. Hur många trofasta böner steg upp därifrån i går kväll, just när man var på väg till mötet?”

22 Och Herren var så god mot oss, att församlingshusen var överfulla före solnedgången, så att man inte kunde komma in på gårdarna där runtomkring. Och Herren utgöt sin Ande och välsignade organisationerna och de här. Och jag lade aldrig fingrarna emellan, utan hamrade på direkt med evangeliet. Och ibland är det naturligtvis rätt kärvt, men det är det enda sätt som jag känner till. Det är kärvt härinne. Så kommer det att vara ännu kärvare vi Domen, där vi måste svara för det. Allt som allt var det alltså härligt. Och vi vill tacka församlingen här för att ni bad för oss och höll fast vid oss och – och höll oss nära korset.

23 Och nu kommer jag då tillbaka hem, hit in, och jag skulle kanske ha kommit ned i morse för att bedja för några av de sjuka, Jag blev upptagen med många av de enskilda samtalen som väntade, en del av dem hade jag avtalat de sista två dagarna, då jag var här, och de hade hållit på och väntat en månad, efter det att jag reste. Alltså försöker de få komma in till dem så snabbt som de kan, tar emot dem från olika ställen där de bor.

Ty så ofta I äten detta bröd och dricken kalken, förkunnat I Herrens död, till dess att han kommer.

Den som nu på ett ovärdigt sätt äter detta bröd eller dricker Herrens kalk, han för syndar sig på Herrens lekamen och blod.

Pröve då människan sig själv och äte så av brödet och dricke av kalken.

Ty den som äter och dricker utan att göra åtskillnad mellan Herrens lekamen och annat spis, han äter och dricker en dom över sig.

Därför finnas ock bland eder många som äro svaga och sjuka och ganska många äro avsomnade.

Om vi ginge till doms med oss själva, så bleve vi icke dömda

Men då vi nu bliva dömda, så är detta en Herrens tuktan, som drabbar oss, för att vi icke skola bliva fördömda tillika med världen.

Alltså mina bröder, när I kommen tillsammans för att hålla måltid, så vänta på varandra.

1 Korintierbrevet 11:23-33

133 Nu har vi en kort stund med tyst bön för var och en av oss. Bed för mig, medan jag ber för er. (Broder Branham håller en paus. –Utg.) Hör dessa böner, Allsmäktige Gud. Förlåt oss våra synder, ty också vi förlåta var och en som är oss något skyldig. Detta ber vi om i Jesu Kristi namn. Amen.

134 Dessa små bitar som är osyrat bröd, bakat utan fett, jäst och så vidare, vilket företräder Herrens lekamen. Det är inte runt, det är helt sönderbrutet. Detta är för att det avser Hans söndersargade kropp, som bröts sönder för oss. Och må Gud förlåna sin välsignelse till alla som äter det. Det är inte kroppen, det bara företräder kroppen. Jag har ingen makt, och ingen annan har det heller, att göra det till någonting annat än bröd. Gud allena. Och det är vad Han tillsade oss, att äta detta bröd och dricka denna kalk med vin. Låt oss nu böja våra huvuden.

135 Heligaste Gud, vars tjänare vi är, i Jesu Kristi namn, helga detta bröd för det som det är avsett för, att få oss, i det att vi mottager det, att minnas, att vår Herre blev korsfäst; och Hans kropp, så dyrbar och helig, översållades av slag och törnen och spikar för oss, så att genom Hans sargade kropp den Ande kom fram som skänker oss Evigt Liv. Må vi, Herre, då vi äter detta, få nåd att vandra, såsom Israel vandrade fyrtio år i öknen, och ingen var kraftlös ibland dem. Fader Gud, låt detta ske, då vi beder Dig att helga detta bröd, detta osyrade bröd, för det bruk som det är avsett för. I Jesu namn Amen.

Ord. Och Fader, om det finns någon otro hos mig, så förlåt mig. förlåt min församling, som Du har skänkt mig i kväll, och giv dem Ordet till föda. Låt det ske.

130 Och när vi tar emot dessa små minnesmärken av Hans sargade Kropp, Hans, som är uppväckt från de döda och lever för evigt ibland oss, må vi taga emot nattvarden från Honom, Herre, den Helige Andes nattvard. Låt det ske, Fader. Vi ber om det i Jesu namn. Amen.

131 Nu till er som måste gå och inte kan stanna kvar för att vara med om en femton minuters nattvardsgudstjänst... Vi är inte många, och vi tar emot nattvarden. Det är inte någon sluten nattvardsgång. Den är helt och hållet för varje troende kristen. Gud har inte dragit någon gräns mellan en baptist och en metodist och så vidare. Vi är alla genom en Ande döpta till en Kropp, och vi är tillsammans medborgare i Guds rike. Och om det kan hända finns någon ibland oss som är obekant, jag är inte så mycket här och vet inte, vem som inte är det. Kom ihåg, att det inte spelar någon roll, vilken församling du tillhör, det hör inte hit. Det finns i alla fall bara en Församling, och den ansluter man sig inte till, utan man föds in i den. Det stämmer. Och du föds in i denna Guds Församling. Och vi ber, att du skall ta emot Kristus i kväll, ha gemenskap med Honom, medan vi kommer ihåg hans sargade kropp, och dessa små påskens beståndsdelar som vi tar emot, och må Gud begjuta våra hjärtan och samveten med Blodet.

132 Nu skall vi hämta fram nattvarden och vi skall nu läsa ur Första Korintierbrevets 11:e kapitel. Och vi tar nattvarden omedelbart efter detta, och vi förtröstar på att Gud skall välsigna er rikligen. Sedan så snart vi läser detta, eller strax innan vi läser det, om ni måste gå, så kan ni gott och väl gå ut. Och kom sedan tillbaka till oss på onsdag kväll, och söndag morgon och söndag kväll. Om ni kan stanna här och ta emot nattvarden tillsammans med oss, så blir vi mycket glada att ni gör det. Sedan omedelbart efter det, skall vi ha dopgudstjänst, det blir om c:a femton minuter, eller högst tjugo, skulle jag tro. Första Korintierbrevet, 11:e kapitlet, 23:versen.

...jag har från Herren undfått detta, som jag ock har meddelat eder: I den natt, då Herren Jesus blev förrådd, tog Han ett bröd.

och tackade Gud och bröt det och sade: "Tagen, äten; detta är Min lekamen, som varder utgiven för eder. Gören detta till Min åminnelse."

Sammalunda tog han ock kalken efter måltiden och sade: "Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta I dricken den, så gören detta till min åminnelse."

24 Och om Herren så vill, tänker jag åka till Tucson om ungefär två veckor, det är ned till den södra delen. Och nu gäller det affärsmännen denna gång, så att ni kan bedja för detta... Jag tycker aldrig om att göra någonting, förrän jag först är övertygad om att det är Herrens vilja. Nu kommer nästa konvent att vara i Modesto, och sedan därifrån till Washington, staten Washington, och till Zurich och sedan Palestina och sedan till Sydafrika. Och allt detta sker från och med nu och till juni. Jag har blivit inbjuden att vara talare vid alla denna konvent. Och det kan kanske bereda mig ett tillfälle att komma till Sydafrika igen. Vi får inbjudningar varje månad.

25 Det finns en stor splittring i församlingarna, pingstförsamlingarna. Och om man går till den ena sidan, så vill den andra inte ha något att göra med det. Och de vill inte samarbeta med varandra, och därför har jag helt enkelt dragit mig tillbaka i ungefär fem års tid, med en kallelse i mitt hjärta att fara. Och nu, om kanske affärsmännen är villiga att ta emot mig, bara tillräckligt för att bli etablerad, det vill säga från båda hållen. Och då får alla komma till tals. Då måste alla komma och samarbeta med det, eftersom de ekonomiska behoven hos deras församlingar finns med, så att de är tvungna att komma för att inte förlora ansiktet, ser ni. Det kanske är Herrens vilja, jag vet inte. Det låter bra, men jag vet inte.

26 Och sedan, detta år gav Broder Borders mig resebeskrivningen eller inbjudningarna. Och ärligt talat var det en dubbelt så tjock lunta som det här som har kommit in sedan förra julen av inbjudningar från alla håll. Det är för mycket för ett mänskligt förstånd att försöka klara upp det, därför tog jag ingen av dem. Jag tänker bara ta ett möte och vänta och se, vart Herren säger till mig att resa därifrån. Sedan åker jag till nästa och sedan till nästa, och vart Han än säger till mig att bege mig. Så bed för mig!

27 Jag kommer ihåg, hur jag förra året var där borta hos Broder eller Syster Cox's, då Broder Arganbright ringde till mig och bad mig fara på denna resa upp till Anchorage. Hur skulle det varit om jag gjort den resan bara genom att anta att det var rätt!

28 Nu tänkte jag på detta, att anta, jag predikade om det ämnet. Jag sade, när jag åkte dit ut, till ljudbandspojkarna: "Gör inga bandupptagningar. Åk inte dit för att göra bandupptagningar. Jag tänker predika om samma ämnen som jag predikade om här." Jag tror, att jag höll en predikan, som jag hade hållit här, resten av dem var alla nya. Och Broder Maquire fick dem alla.

29 Att anta. Om jag alltså hade åkt dit ut och antagit någonting, så skulle det säkert ha blivit annorlunda, än vad det visade sig bli; synen skulle inte ha gått i uppfyllelse. Men synen gick i uppfyllelse och ni känner alla till hur Herren välsignade.

30 Det är ännu en sak som har legat på mitt hjärta under en lång tid. Församling, bed för det! Alla ni människor här vet, att alltsedan jag var liten pojke, har jag aldrig varit tillfreds i detta land. Hela mitt hjärta har alltid längtat till Västern. Och jag kommer ihåg, när jag slog gräset för min svärmor däruppe på det lilla stället... Jag satt ute på trappan och den Helige Ande talade till mig. Han sade: "Jag kan inte välsigna dig ytterligare, förrän du lyder Mig till fulla liksom Abraham." Ser ni? Och Gud sade till Abraham att avskilja sig och gå för sig själv. Och när han gjorde detta, tog han med sig sin far och sin brorson. Och inte förrän Abraham lydde Gud fullständigt, skedde en fullständig uppfyllelse av vad Gud hade lovat honom. Och bandet, ett av de viktigaste banden som höll mig kvar här, var min mor. Ni vet det. Och nu har mor gått bort för att vara med Herren Jesus. Och jag vet varken ut eller in, vad jag skall ta mig till, bed alltså för mig.

31 Nu, Broder Neville, steg jag ut på plattformen och tänkte: "Nåväl, jag skall gå dit." Någon mötte mig och sade: "De kommer att ha en hel mängd gudstjänster i kväll." Han sade: "De tänker ha en predikogudstjänst, en sånggudstjänst, bönegudstjänst, och sedan tar de upp kollekt, och sedan har de en fottvagnings- och nattvardsgudstjänst och doptillfälle."

32 Jag tänkte: "Stackars broder! Allt det där, jag vet, vad det är, efter att ha predikat kraftigt i morse." Nå, jag tänkte: "Jag skall slinka in där, kanske han vill ha mig att dela ut nattvarden."

33 Och han sade: "Skulle du vilja tala till oss i kväll, om du känner dig manad?" Jag vet, vad det betyder. Så gick jag alltså tillbaka och slog upp ett skriftställe här, och tog några anteckningar, och kanhända vill Herren hjälpa mig att förkunna bara ett kort budskap på sådär fyra timmar, och sedan skall vi ha vår fottvagnings och därefter nattvard. Och – å, kanske jag blir färdig före det. Nej, jag retades bara med er. Sådär tjugo, trettio minuter, och sedan skall vi ha dop. Vad följer efter det här, är det nattvarden? Nattvarden följer efter det här, därefter en dopförrättning.

34 Nu är vi glada över att ni skall bli döpta. Om det är Guds vilja, och det behagar Honom, och det passar för pastorn och folket, skall jag komma ned nästa söndag morgon för att bedja för de sjuka och för att tala, om Herren så vill, nu på söndag, eftersom jag kanske följande söndag igen kommer att vara bortrest. Och nu, när jag är här, kommer jag gärna in och talar här, eftersom vi är så att säga bundsförvanter tillsammans som trosbröder, och Broder Neville och jag här, vi älskar varandra, och vi vill förbli nära tillsammans och hjälpa varandra.

35 Det här låter hädiskt, men jag hoppas, att det inte låter så i era öron. Herr Cory sade en gång, att han... Jag deltog i en lampkampanj och sålde

125 Timmarna blir kortare. Vi vet inte exakt, när den siste skall bli frälst. Men jag ber i kväll, Herre, om här finns dem som inte känner Dig som sin Frälsare, må de finna Dig i kväll, då de kommer till detta dopets vatten såsom ett minnesmärke för att bekänna inför denna samling av troende, att de tror på berättelsen om hur Jesus av Nasaret föddes av jungfru Maria och dödades, korsfästes under Pontius Pilatus, och uppväcktes av Gud på den tredje dagen, och sitter på Majestätets högra sida i kväll, och lever evigt för att göra förbönstjänst.

126 Låt det ske, Herre, att denna samma person, då han åtlyder Bibelns bud: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse. Ty det finnes under himmelen icke något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta." O Gud, låt människorna inse, hur allvarligt det är, och det fasta Ordet: "Det finnes under himmelen icke något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta, utom Jesu Kristi namn." Därför sade aposteln: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse; då skolen I såsom gåva undfå den Helige Ande. Ty eder gäller löftet till varje tidsålder, så många som Herren, vår Gud kallar." Låt det ske, Herre, att många må bliva kallade i kväll.

127 Och det har också sagts av vår Herre: "Ingen kan komma till Mig, om icke Min Fader drager honom, och allt vad Min Fader har givit Mig, det kommer till Mig. Mina får lyssna till Min röst." En främmande, och om en främmande talar, en röst som inte är skriftenlig, kommer fåren snabbt att känna igen den. O Gud! Och om det är Din röst, Bibeln, vad den säger, det skall varje får lyssna till, eftersom det är föda för fåren. De har tagit emot nattvarden. De vet, vad slags föda deras Fader skänker dem. "Människan skall leva icke allenast av bröd, utan av vart ord som utgår av Guds mun." Låt det ske, Herre, att många skall se och skall förstå och skall komma till Dig i kväll.

128 De som saknar den Helige Ande, må de inte skjuta upp det en timma till. Det kan vara för sent en annan gång. De är kanske inte här.

129 Och, Fader, då vi nu har samlats kring bordet för att ta emot denna symbol för Din söndersargade Kropp, så ber vi, att om det kanske finns synd ibland oss, Herre, förlåt oss. Du har sagt: "När I kommen tillsammans, så vänta på varandra." Gud, om det finns någon synd någonstans i denna församlade skara, så ber jag, att Jesu Kristi Blod må avskilja den mannen från hans synd, eller den kvinnan, pojken eller flickan. Och Fader, jag ber för mig själv, att Du må avskilja mig från varje tvivel, varje synd, varje otro, vad det än må vara. Vi vet, att otro är synd. Det är den enda synd som finns. "Den som icke tror är redan dömd." Och den enda synd som finns är att inte tro på Guds

nattvard verkar idag. När folk tror, att de ber till Gud, och de inte vill lyda Ordet, då är det en falsk nattvard.

120 ”Om I förbliven i Mig och Mitt Ord i eder, begären då vad i viljen,” ser ni, ”och det skall givas eder.” Om det nu inte kan ske med en gång, så blir det nästa gång. ”I förbliven i Mig, Mina Ord förbliva i eder,” det betyder, stanna kvar där. Att *förbliva* betyder att vila där, stanna just där. Ja, det är en vaccination mot syndiga sjukdomar.

121 Låt mig nu avsluta med att säga detta ena ord nu, innan vi går till nattvardsbordet. Herrens Blod och Lekamen, förenade med tro, det Blodet och den Lekamen, det är Anden och Ordet, förenade med tro, och det utgör Evigt Liv. ”Den som äter Mitt Kött och dricker Mitt Blod, han har Evigt Liv och Jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen.” Där har vi det. Vad är det? Herrens nattvard. Ordet och Anden, detta Liv är i Blodet, Ordet och Anden utgör Evigt Liv genom tro på Herren.

122 Här är min bön, då jag ser slutet nalkas och ser, att någonting kunde hända vilket ögonblick som helst och vet, att vi inte är långt ifrån Herrens tillkommelse. Herre, då i Jesu, Guds Sons namn, låt mig fatta Ordet, Svärdet, och svinga det med den tro jag äger och bana mig en väg genom varje demonisk andemakt, tills jag ser Jesus, genom att ta emot Hans Ords nattvard.

123 Att äga gemenskap med Hans Ord. ”Om I förbliven i Mig och Mina Ord förbliva i eder, begären då av Mig vad i viljen, och det skall givas eder.” Så vackert! Där finns verklig gemenskap med Ordet och Anden med tro till att vinda det samman. ”Bedjen om vad i viljen och det skall ske eder.” Låt oss bedja.

124 Nådige och Älskade Helige Fader, Gud, Du den store JAG ÄR, El Shaddai för Abraham. O Gud, hur denna storslagna Herrens nattvard utgör Evigt Liv och hur den skyddsympar oss mot högfärd, hur den skyddsympar oss mot otro, hur den skyddsympar oss mot världens synd! Det är nattvarden, gemenskapen med den gudomliga kärleken till vår Helige Fader. Och genom Jesu Kristi rättfärdighet har vi tillträde till detta bord. Och vi ber, Herre, att Du må bereda envar av oss detta tillträde i kväll i Anden. förlåt oss. Och vi vill, att våra andliga kroppar skall växa. Vi bryr oss inte om att ansluta oss till någon församling eller något trossamfund. Vi vill bygga upp den andliga kroppen till inympning emot synden, till en ställning, där det inte längre finns något begär till att göra orätt och där den Helige Ande kan ta sitt eget Ord mitt ibland oss och tala Det precis lika nytt som Det uttalades den dagen, eftersom det är densamme Anden som fanns hos Herren Jesus. Jag ber, Fader, att Du må skänka oss det.

glödlampor för firman. Och han köpte en väldig massa glödlampor, som skulle räcka till för honom i fyra, fem års tid. Jag vände på saken och köpte en Ford av honom. Han sade: ”Billy, jag tror, att vi helt enkelt gör varandra ömsesidigt en tjänst.” Det betyder att liksom hjälpa till i nödens stund. Det är alltså rätt. Vi vet, hur vi skall komma varandra till undsättning och hjälpa varandra.

36 Låt oss nu gå över till den allvarliga delen av saken, och om jag inte misstar mig, så tror jag, att jag ser Broder Beeler där nere i salen, en predikande broder till. Och i dag, när jag gick förbi, stod Broder Junior Jackson här ute på gården med Broder Creech. Har de ett möte här ibland? Ett doptillfälle, jag förstår. Nåväl, vi kan stå till tjänst med vattnet, om de skaffar dopkandidaterna. Vi–vi har vattnet, det är bra.

37 Nu alltså, då det är så, att vi alldeles strax skall fira nattvard, tyckte jag, att det skulle vara bra, om jag talade om nattvarden några minuter.

38 Nu innan vi nalkas Ordet, så låt oss lägga allt åt sidan, och allt vårt barnsliga och skämtsamma beteende, och närma oss Guds Närvaro genom bön. Låt oss bedja. Med våra huvuden nedböjda, och jag är förvissad om att våra hjärtan också är det, om härinne finns något böneämne, som skulle... som ni skulle vilja föra fram inför Gud, och skulle önska, att jag kom ihåg er inför Gud, skulle ni vilja ge det till känna genom att räcka upp handen mot Gud. Må Gud uppfylla vars och ens begäran.

39 Allsmäktige Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader, som uppreste Honom från de döda och satte Honom på Majestätets högra sida för att leva för alltid och göra förbön. På grund av de ting som vi tror, att Han gjorde för oss och bekänner det vara så, ber vi, Herre Gud, att Du må förlåta oss våra synder. Å, vi vill hålla oss under Blodet vid alla tillfällen, för vi vet inte, vad som kan hända. Allting är i stort sett avslutat. Vi känner, Herre, att Herrens tillkommelse står för dörren. Och vi bereder oss på att företa den resan. Och när vi tänker på en resa, kunde vi tänka på kappsäckar och en extra omgång kläder och skor till ombyte. Men hur annorlunda är denna resa! Den innebär inte att packa in; utan den innebär att packa upp, att lägga av. Som Din store tjänare Paulus sade i Hebréerbrevets 12:e kapitel: ”Må vi lägga av varje börda, jämte otrö, som så lätt omsnärjer oss, så att vi må med uthållighet löpa framåt i den tävlingskamp som är oss förelagd.”

40 Och vi kan inte nu profetera om goda ting åt denna moderna värld. Det enda som vi kan profetera genom Anden är katastrofer, oroligheter, jordbävningar, stora tidvattensvågor, att solen och månen sviktar, församlingen är i Laodiceas tidsålder, Kristus står utanför dörren och klappar för att komma in. O Gud! Precis på samma sätt som Mika fordöm, hur kunde han välsigna Ahab, då profetian var emot honom? Då den mäktige profeten Elia steg fram

till honom, för att han hade förgripit sig på den oskyldige mannen Nabots liv, så sade han: "Hundarna skall slicka ditt blod." Hur kunde då Mika profetera goda ting?

41 Hur kan dagens andefyllda barn profetera gott åt ett syndigt, likgiltigt folk, som har stängt Herren ute? O Gud, vi ser domens bitterhet framför oss. Och vi ropar till dem som inte är på rätt väg: "Fly till Herren, ty Han är Klippan i ett kraftlöst land! Han är Tillflykten i stormens tid. Och Herrens namn är en mäktig Borg och de rättfärdiga skyndar in i den och är trygga." Hur kan vi tänka på de stora tillflyktsstäder som har byggts upp, när förföljaren... efter en man, och han kom in i den borgen, var han trygg, ingenting kunde skada honom. O Gud, låt oss hasta och ila till Herren, för Han är vår Tillflykt och vår Starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad. När vi så ser liksom med örnens öga, hur olyckorna hopar sig, molnen rullar fram, domens åskdån och blixtar slår ner på jorden, då vet vi, att ovädet är nära förestående.

42 I kväll, Herre ber vi för dem som här räckte upp händerna. Jag vet inte, vad de ville, Fader, Du vet det. Jag ber, att Du må uppfylla allting för deras dyrbara själar, som var meningen med den hand som räcktes upp. Låt det ske, Herre. Hela de sjuka. Hugsvala de missmodiga. Skänk glädje åt de betryckta. Skänk frid åt de törstiga, glädje åt de bedrövade, kraft åt de betryckta. Skänk frid åt de törstiga, glädje åt de bedrövade, kraft åt församlingen. Herre, för fram Jesus mitt ibland oss i kväll, då vi bereder oss att ta nattvarden, som betecknar Hans sönderbrutna kropp. Vi ber, Herre, att Han må gästa oss på ett enastående sätt.

43 Välsigna denna lilla församling, dess älskade pastor, vår Broder Neville och hans familj, diakonerna, förtroenderådets medlemmar och var och en som är närvarande. Välsigna andra, Herre, kring hela jorden som med glädje inväntar Herrens tillkommelse med lamporna i ordning och lampglasen helt putsade och Evangeliets ljus som lyser på mörka orter.

44 Hjälp mig nu, Herre, med dessa få ord. Och välsigna ordet, när vi läser det, och ge oss sammanhanget, det vi ber om i Jesu namn. Amen.

45 Nu skulle vi kunna slå upp Boken i Johannes evangelium, kapitel 6, och det skulle vara bra, om vi alla läste hela kapitlet, när vi kommit hem. Jag skulle vilja läsa och börja vid vers 47 fram till och med vers 59, för att ha en möjlighet att grunda en text på ämnet nattvarden. Jesus talar nu vid högtiden. De var stora tillfällen, dessa högtider. Man drack vatten ur klippan för att framställa Klippan som fanns i öknen. Och man åt till åminnelse av mannat som hade fallit för många hundra år sedan. Det gällde just en påskhögtid, sådan som vi håller i kväll.

det, befatta dig inte med det. Oberoende av vad det åstadkommer, så måste det stå i överensstämmelse med Ordet!

112 Då jag i bönen hänvisade till Mika, som stod där, se, det såg riktigt rätt ut, medan Israel var där, och det där markstycket tillhörde dem. De där främlingarna hade kommit in och tagit det ifrån dem och byggt sina egna hus, och de ockuperade en del av det land som Gud hade skänkt dem. Det såg alltså ut, som om de fyrahundra hebreiska profeterna hade rätt. men, ser ni, det fanns något andligt hos Josafat, han sade: "Har du inte ännu en till?"

113 Han svarade: "Jag har en till, men," sade han, "jag hatar honom. Det enda han gör är att profetera olycka." Josafat sade: "Låt hämta honom och låt oss höra honom."

114 Och han steg fram, han sade: "Gå på, gå på dit ut, men jag såg Israel spridda likt får utan herde." Och så talade han om sin syn.

115 Vem har nu rätt? Det såg ut, som om de fyrahundra hade rätt. Fyrahundra välutbildade män, som sade: "Gå dit, Herren är med dig." Och till och med lät Sidkia göra sig två stora horn av järn. Han sade: "Med dessa skall du fördriva främlingarna ur landet." han var säker på att han hade rätt. Han visste, att han hade rätt. Men, ser ni, han hade fel.

116 Och här är Mika, en mot fyrahundra, och han sade: "Om du drar ut, skall Israel förskingras, ingen herde."

117 Och de andra sade: "Drag ut, Herren är med dig!" Nå, materiellt sett hade de rätt, platsen tillhörde verkligen Israel. Men Herrens Ord hade fördömt Ahab; hur kunde då Gud välsigna det som Han hade fördömt?

118 Så här är det i dag. Ser ni? Nattvardens, (förbindelsens) Ord fanns hos Mika. Om du nu är ett med Gud genom att ta den verkliga nattvarden, och anden hos dig inte är överens med detta Ord, då har du inte gemenskap med Gud, utan du har gemenskap med djävlar. Och de är så efterhärmande. I Bibeln står det: "Under de sista tiderna skall de nästan bedraga de sant utvalda, om det är möjligt. Men himmel och jord skall förgås, men Mitt Ord skall inte förgås. Och såsom Paulus sade i Galaterbrevet 1:8: "Om en ängel från himmelen förkunnar ett annat evangelium än det som I haven undfått, så vare han förbannad." Till och med en ängel. I den forntida församlingen, när de där männen, som den helige Martin, Irenaeus, de där gudfruktiga männen, när djävulen visade sig som en ljusets ängel! Men passa på, han är alltid ett litet stycke vid sidan om Ordet.

119 Han visade sig för Eva som en ljusets ängel och sade till henne: "Visserligen har Herren sagt *detta*, Herren har sagt *detta*," Men han instämde inte med Gud, när allt kom omkring. Och det är på det sättet som en falsk

moskiter, de var nakna. Moskiter höll på och stack dem, malariamoskiter, och det störde dem inte. Varför? De hade byggt upp immunitet. De hade en skyddsympning, given av Gud.

105 Och det är det som är felet med människorna idag. Det är felet med församlingen. Vi har så mycket barninjektioner och av människor påhittad teologi, tills vi är helt besprutade. Vad vi behöver, är Guds inympning med Herrens Ord. Människan skall leva dagligen av den sortens Föda för att bygga upp sina själ till vaccinering mot de andliga sjukdomar som flödar omkring och överfaller runt om i landet. Jag har massor av anteckningar om det här, men jag kommer ju att bli tvungen att sluta.

106 Ladda upp nu, gör er redo för vaccinationen. Vi lever av detta, våra kroppar måste få detta. Och om vi inte får det, då blir vi utsatta för alla slags sjukdomar. Och Guds ord, då vi tror det, och tar emot det genom nattvarden; ”Herre, Ditt Ord är Sanning.”

107 ”Min församling säger, att man inte behöver födas på nytt. De säger: ”Att skaka hand är att bli pånyttfödd; De säger: ’Begjutning’. De säger alla dessa andra saker. Och Fadern, Sonen och den Helige Ande, därmed jämnt.” Men Bibeln säger, att man skall döpas i Jesu Kristi namn. Ser ni? Nå, fortsätt du bara med de där konstgjorda sprutorna, om du vill, och du kommer att göra dig till en konstgjord kristen. Ser du? Det vill du inte.

108 Du kan inte få Liv annat än genom Kristus. Och vad åstadkommer Hans Ord? Det bygger upp vår andliga kropp, gör den stark, då vi tar nattvarden med Honom, för att motstå djävulen.

109 Du säger: ”Broder Branham, vad är det som du säger ’att vara ett i Hans Ord’?”

110 Ja, Han är Ordet. ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet vart kött och tog sin bonig ibland oss.” Och vi bör ära Hans kropp. Då är Hans kropp Hans Ord, eftersom Han är Ordet. Och Han sade i Johannes evangelium 15:e kapitlet: ”Om I förbliven i Mig och Min nattvard, Mitt Ord, förbliver i eder, så mån I bedja om vad helst i viljen, och det skall vederfaras eder.” Där kan ni se det. Det här är sant. Ser ni; ”Bed om vad ni vill”!

111 Vad håller du på med? Du bygger upp din kropp för att vaccineras av... Någon kommer in och säger: ”Å, vår församling tror inte på att ropa.” Ser du, du är uppbyggd. Vad? Du bär nattvarden inom dig, Ordet. Och du är vaccinerad mot det. Om en massa struntprat kommer in, vad gör det? Det har inget Ord inom sig, och då är du säker på att det är fel. Oberoende av hur verkligt det ser ut, om det inte är Ordet, skall du inte befatta dig med det. Just

47 ”Sannerligen, sannerligen säger Jag eder: Den som tror på Mig, han har evigt liv.

48 Jag är livets bröd.

49 Edra fäder åto manna i öknen, och de äro döda.

50 Men med det bröd som kommer ned från himmelen är det så, att om någon äter därav, så skall han icke dö.

51 Jag är det levande brödet, som har kommit ned från himmelen.

Om någon äter av det brödet, så skall han leva till evig tid. Och det bröd som Jag skall giva är Mitt kött; och Jag giver det för att världen skall leva.”

52 Då tvistade judarna med varandra och sade: ”Huru skulle denne kunna giva oss sitt kött att äta?”

53 Jesus sade då till dem: ”Sannerligen, sannerligen säger Jag till eder: Om I icke äten Människosonens kött och dricken Hans blod, så haven I icke liv i eder.

54 Den som äter Mitt kött och dricker Mitt blod, han förbliver i Mig och Jag förbliver i honom.

55 Ty Mitt kött är sannskyldig mat och Mitt blod är sannskyldig dryck.

56 Den som äter Mitt kött och dricker Mitt blod, han förbliver i Mig och Jag förbliver i honom.

57 Såsom Fadern, Han som är den levande, har sänt Mig, och såsom Jag lever genom Fadern, så skall och den som äter Mig leva genom Mig.

58 Så är det med det bröd som har kommit ned från himmelen. Det är icke såsom med det fäderna fingo äta, vilka sedan dogo; den som äter detta bröd, han skall leva till evig tid.”

59 Detta sade Han, när Han undervisade i synagogan i Kapernaum.

Evangelium enligt Johannes 6:47-59

46 Må Herren välsigna sitt Ord. Jag vill bara några minuter tala om: Nattvarden (eng. communion). Vad betyder ordet nattvard (communion)? (Det engelska ordet) commune betyder ”att samtala”. Att gå till nattvarden (communion) betyder i själva verket ”att ha gemenskap, samtala förtroligt med varandra”. Om man talar i telefon men någon, för man ett samtal där, man meddelar sig med varandra. Och om vi skulle gå åt sidan och stå där borta i byggnaden någon person jämte pastorn, eller två personer, vilka som helst, så meddelar de sig med varandra.

47 Man samtalar inte genom radion, eftersom man inte kan svara, eller televisionen. Men man kan göra det per telefon, eftersom man meddelar sig med varandra. Det är inte bara ensidigt. Jag kan inte kommunicera med er nu, eftersom ni inte svarar. Därför skulle det alltså inte gälla att komma och lyssna på en Ordets tjänare, som framför sin predikan. Det skulle inte betyda att komma samman för att meddela sig med varandra. Det skulle inte vara ett samtal. Om man kommer bara för att samtala med pastorn, så skulle man kalla honom åt sidan, eller vilken person som helst, och samtala med honom eller henne.

48 Men det som vi nu går in i, nattvarden, betyder, att vi, var och en av oss som enskilda, står i förbindelse med Kristus. Det är att kommunicera. Så är förbindelsen (samtalet) på det hela taget inte det, att en talar, att vi talar hela tiden, utan att vi väntar och ser, vad Han svarar oss.

49 Det är här som vi många gånger begår våra stora misstag, då vi bara talar själva och inte väntar, och ger Honom tillfälle att svara. Vi sätter ibland i gång och säger t.ex.: ”Herre, jag önskar, att Du skulle göra så och så och så, amen.” Och så stiger vi upp och går vår väg. Det där är verkligen inte att samtala, kommunicera. Det där är att gå och be om en ynnest. Men när du dröjer kvar tillräckligt länge, så att Han ger dig svar, det är då du kommer i förbindelse med, samtalar med Herren. Och ett fint sätt att samtala är att vara överens. Man måste komma överens om vissa saker.

50 Att visa hedersbetygelse hör ihop med det. Om man tar affärsmän, när de vill komma till en affärssuppgörelse, brukar de bjuda ut någon på middag. Och efter att ha satt sig ned och ätit, talar de sedan med varandra. En god affärsman kan vanligen inte tala med någon person med tom mage. Det är bäst att vänta, tills han mår bra, efter det att han har ätit sin frukost. Gå inte dit upp och tag honom ur sängen och berätta för honom om någonting som du har att sälja till honom, utan vänta, tills han har ätit sin frukost och har kommit i rätt kondition.

51 Häromdagen, då jag predikade om kvinnan som tvådde Jesu fötter, då jag talade om detta uppe i Kanada, sade jag, att när en gäst kom på besök till en annan person, så var det vissa formaliteter som dessa måste gå igenom, innan de faktiskt ansågs vara lämpliga att komma på besök eller samtala (eng. communion). Inbjudan, först måste man bli inbjuden. Sedan kom man fram till dörren och tjänaren tvådde ens fötter, eftersom man förde med sig lukten av djuren och sådant efter färden längs vägen. Alla människor färdades på samma väg som djuren, och därför var där en stank, och så dammet, och den palestinska dräkten fångade upp det, och det satte sig på de svettiga benen och på ansiktet, där det inte var övertäckt, och på händerna. Och tjänarna brukade

99 Liksom drivhusplantor. Ni vet, om man tar ut en planta ur drivhuset, så måste man pjoska med den. Den vet ingenting om vädret. Den vet ingenting om solsken och annat, den har varit övertäckt och bortskämd. Och det är det som är felet med alltför många så kallade kristna, de är drivhusplantor. Det stämmer, mottagliga för varje skalbagge som kommer! Ni vet, det är bara de känsliga plantorna som måste besprutas, eller de korsade plantorna.

100 Ni vet, att om man tar en gammal Hereford-ko och för den ut på betes ängen, och för dit ut en ko av långhornsras, så kan den kon av långhornsras klara sig på egen hand, eftersom den är en ursprunglig ras. Men om man tar en Brangus eller en Hereford som är korsad och ett bastarddjur, så är den visserligen en bättre ko vad utseendet beträffar, fetare och friskare, men om man låter dem gå ut på betesmarkerna, så klarar de sig inte på egen hand. De kommer att dö! De måste skämmas bort. Ser ni?

101 Och det är det som är på tok idag. Vi har bättre klädda kristna, större församlingar och en massa utbildning, en massa teologi, men man måste pjoska med dem hela tiden, man måste se saker från deras synpunkt, annars kan man inte se någonting alls. Vad vi behöver, är några fullblodskristna, födda under Herren Jesu Blod, som inte lever av samfundsteologi, utan av Guds Ord, av gemenskapen med Kristus. Då Ordet kommer in i den troende, blir hans andliga kropp uppbyggd. Inte ett växthus-sköte-barn!

102 Det var en viss präst som sade idag, (jag hörde honom,) han sade det i ett radioprogram, att när han kom till detta land, fick han stora bihåleproblem, och man övervägde en operation. Man sade till honom, att man skulle göra det och det, och skära honom och operera och avlägsna en del av bihålornas körtlar, och det skulle få hans ansikte att sjunka in, och så vidare i samma stil. Och han sade, att han hade tagit in massvis med piller. Det verkade finnas så många piller som han måste ta in, men när han kom till en bra, kristen läkare, sade denne: Låt oss glömma bort operationen, och låt oss bygga upp kroppen så, att den kan stå emot bihåleinflammationerna.” Just det, ja!

103 Vad är det som gör, att människor inte lever så länge som de brukade? Vi måste ta ens spruta för *det här* och en spruta för *det där*, och bespruta oss över hela kroppen med alla slags mediciner. Vad leder det till? Det gör oss mjuka, feta sladdriga, dugliga till ingenting. Se nu, de är allergiska mot allting. Nu håller de på att få svåra allergier och allt möjligt annat.

104 Jag har varit i Afrika. Jag kunde inte bli vaccinerad emot malaria. Men en malariamygga satte sig på min hand och jag fick malaria. De surrar inte, man vet knappt om dem. De sätter sig, de sätter sig bara ned, det räcker och man har fått det. Om du lever, har du den sjukdomen i femton år. Och ibland kan man dö av den. Och där var de infödda i sina små hyddor med benen täckta av

Hans frid, så att vi vet, att vi har frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. Han är vår Frid-givare som släcker vår törst.

94 Versen säger: ”Han är sannskyldig Mat och sannskyldig Dryck.” Jag har ett litet märke här vid vers 57: ”Sannskyldig Mat och sannskyldig Dryck.” Hör på, vad Han säger här:

Såsom Fadern, Han som är den levande, har sänt Mig, och såsom Jag lever genom Fadern, så skall ock den som äter Mig leva genom Mig.

95 Med andra ord: ”Fadern har sänt Mig och Jag lever genom Honom. Och var människa som kommer till Kristus måste leva genom Kristus.” O, där har ni det, det är nattvarden. Det är den verkliga nattvarden, förbindelsen som du finner, när du lever genom Kristus.

96 Nu behöver våra kroppar mat och dryck var dag för att överleva, våra fysiska kroppar. Om vi inte var dag intar föda och dryck, så blir vår kropp svag. Det finns någonting hos oss som gör, att vi måste få mat. Den ena dagens föda räcker inte till för nästa dag. Man måste få mat varje dag för att stärka sin dödliga varelse. Man kan överleva, men man är svagare. Och på andra dagen är man ännu svagare. Och på tredje dagen blir man oerhört svag.

97 Det är just vad vi många gånger gör i den andliga världen. Ser ni, vi måste varje dag stå i förbindelse med Kristus. Vi måste samtala med Herren varje dag. Vi måste göra upp allting med Honom varje dag. Paulus sade: ”Jag dör varje dag.” Ser ni? ”Var dag dör jag; dock lever jag, icke jag, utan Kristus lever i mig.” Om alltså din fysiska kropp behöver mat varje dag och dryck varje dag för att överleva, så behöver din andliga kropp andlig mat och nattvard (förbindelse) med Herren varje dag föra att överleva. Ja. Jesus sade: ”Människan skall leva icke allenast av bröd, utan av vart och ett Ord som utgår av Guds mun.” Så måste vi varje dag studera Bibeln. En del människor studerar den inte alls. En del tar fram den två eller tre gånger om året. Men en verklig, sann troende som är verkligt, andligt utvecklad, han läser sin Bibel varje dag och talar med Herren. Det är riktigt. Han måste. ”Människan skall leva icke allenast av bröd, utan av vart och ett Ord som utgår av Guds mun.”

98 En annan sak som vi intar föda för, är att bygga upp vår kropp för att motstå sjukdomar. Om man inte intar föda, och man låter sin kropp försvagas, då blir den lottaglig gör sjukdomar. Sjukdomar kommer att bryta in rakt i blodomloppet, och så är det ute med en. Om ditt blod inte är rikt och rent, ja, då kommer sjukdomen att gå rakt in i ditt blodomlopp. Alltså måste du äta god, närande mat för att hålla blodomloppet i skick. Om du inte gör det, blir du allergisk för sjukdomar. Det är det som är felet med väldigt många kristna.

ta emot gästerna vid dörren och två deras fötter. Och sedan stod där en annan man med en handduk och en alabasterflaska, välluktande olja ur alabasterflaskan på händerna och gnuggade in den såhär, och gnuggade den på deras ansikte, och därefter tog de en handduk och torkade av sig. Det tog bort all smutsen och stanken. Och det fanns något i oljan som verkade uppfriskande, liksom mentol, och det fick dem att känna sig bättre.

52 Så steg de in, inte med sina gamla smutsiga skor på fötterna, på de fina mattorna, utan de hade på sig små, liksom inomhustofflor, och de steg in. Och sedan steg gästen in, och då kom värden och gav honom en välkomstkyss. Och ser ni, man skulle ju inte vilja, att värden kysste en, om man luktade illa. Man skulle inte vilja gå på mattorna, om man var smutsig. Och så gav värden sin gäst en välkomstkyss, och då var han som en av husfolket.

53 Och nu har Gud sådant. Innan vi är verkligt redo för att stå i förbindelse med Gud, måste vi först bli tvagna med Ordets vatten. Frånskiljande, skiljevatten, som skiljer oss från vara synder. För det första kan du inte tala till Gud, och du kan inte kommunicera med Gud, och det finns... Först måste du ångra det du har gjort, för du kan inte tro på rätt sätt, förrän du ångrar dig: ”Herre, förlåt min otro.” Ser ni? ”Förlåt min otro.” Du måste ångra dig först. Och när du ångrar dig och gör bättring, då blir dina tidigare synder förlåtna, då är du dopkandidat. Sedan har Han utlovat den Helige Ande efter dopet.

54 Nu är saken den, att beträffande denna nattvardsgång finner vi, att en fottvagning också ägde rum, och sådant som stod i samband med det, att två våra fötter som en symbol för renhet i den Helige Ande.

55 Nu måste det sedan finnas en ömsesidig känsla. Om man är på kant med sin värd, då kan man inte kommunicera. Nej, det kan man inte, eftersom man inte är överens med honom. Men om man är överens, då kan man kommunicera. Det är på det sättet som det är, när vi kommer till Herrens bord, vi måste vara överens med Hans Ord. Ser ni? Vi måste vara pånyttfödda, så att Guds Ande inom oss säger ”amen” till varje Ord som Han har skrivit, då kan vi meddela oss med Honom.

56 Detta har vi av Gud, om våra hjärtan inte fördömer oss, då har vi funnit nåd inför Gud. Vi vet, att våra böner och vår begäran besvaras, för att våra hjärtan inte fördömer oss. Om nu Gud talar om för oss, att vi måste födas på nytt, och vi inte har tagit emot den nya födelsen, då kommer vi att känna oss litet konstiga, när det gäller att gå och be Honom om någonting, ser ni, eftersom vi vet, att vi inte har uppfyllt Hans krav. Det enda riktiga är då en syndares bön. Men vi samtalar med Honom, när vi har gemenskap med honom, det för med sig kommunikation.

57 Detta medel att träda i förbindelse skulle jag vilja förklara en liten stund. Vi mottar n vad vi kallar nattvarden, det är brödet och vinet. Det där har blivit så förvrängt, att det inte ens är bra att tala om det. Å, hur det har blivit förvanskat under årens lopp! Det är faktiskt inte nattvard, det är bara att hålla ett bud. Ser ni? Vi kallar det nattvarden, för att det kommer från den katolska anknytningen, att det skulle vara det "Heliga nattvardssakramentet, vilket ordagrant är Herren Jesu lekamen." Men det är inte Herren Jesu kropp! Det är bara i åminnelse av Hans kropp.

58 Och hur många präster eller predikanter eller vem det än vara må, som välsignar det, är det fortsättningsvis bröd och vin. Det finns ingen (katolsk) präst som kan säga, såsom man har talat om för oss, att "Gud är skyldig att lyda prästen, när denne förvandlar nattvarden", det som de kallar nattvarden, "sakramentet till Herren Jesu bokstavliga lekamen." Så tar den troende emot det, och det är nattvarden Det där är fel!

59 Kommunicera med är "att tala till, samtala med något som man kan tala till, och det svarar en." Det är att kommunicera. En oblat kan inte svara. I verkligheten innebär den verkliga nattvarden, att den Helige Ande svarar. När du frågar Honom, då svarar Han. Det är den riktiga nattvarden. Detta är en minnesstund, att ta del av Hans korsfästelse och Hans uppståndelse, och inte en nattvard. Vi kallar det så, men det är inte det. Det har kommit från den katolska kyrkan, att ta emot denna oblat, som vi gick igenom häromdagen i ordningsstadgan, och talade om det i predikan Hedendom kontra kristendom.

60 "Hur det kommer sig, att denna lilla, runda oblat är Kristi bokstavliga lekamen." Den katolska kyrkan tror det. Har ni någonsin lagt märke till hur de, när de går förbi en kyrka, gör korstecknet, lyfter på hatten och så vidare? Det gäller inte kyrkan, utan det gäller oblaten därinne, "den lekamen som prästen har förvandlat från en oblat till Kristi bokstavliga lekamen". där rättorna och mössen kunde sätta i sig det. Ja, men man kan ju inte tänka ett rationellt tänkande och föreställa sig, att ett stycke bröd skulle vara Herren Jesu kropp! Så kan det inte vara.

61 *Kommunikation* betyder "att tala till något som svarar, något som man talar till. "Själva ordet att *kommunicera*, att föra ett samtal med (eng. commune) betyder "att tala med" eller "att stå i förbindelse med något som svarar en." Och Gud svarar dig, kommunicerar med dig. Och det är fortfarande bröd och vin, som vi kallar *nattvarden*.

62 Nu sade Jesus här, såsom jag läste: "Mitt kött är mat och Mitt blod är dryck. Mitt kött och Mitt blod är mat och dryck."

84 Och det är liksom en förolämpning för dessa människor. Så sade han: "Du skall ta emot en sup av oss!"

85 Så höjde mannen kannan och sade: "Tag en sup!" De var alla druckna, omkring halva dussin män. Och så sade Coy: "Tack skall ni ha pojkar."

86 De sade: "Om vår rådjursstek duger att äta, så duger vår whiskey att dricka."

87 Och ni vet, hur druckna människor är Han sade: "Nej."

88 Och de lade in en patron i bössan och sade: "Nu dricker du, annars...!"

89 Han sade: "Nej. nej, jag dricker inte." Och mannen började sikta med bössan. Han sade: "Ett ögonblick bara." Han sade: "Jag är inte rädd för att dö. Jag är inte rädd för att dö. Men jag vill berätta för er min bakgrund, innan jag dör, orsaken till att jag inte dricker." Han sade: "Jag är en Kentucky-bo. Och i en liten timmerstuga en morgon, där min mor låg för döden, kallade hon mig till sin sjukbädd och sade: 'Jack, din far dog med en kortlek i handen, föll drucken över ett bord! Och hon sade: 'Drick aldrig, Jack, vad du än gör!' Och han sade: "På min mors panna lade jag händerna. Och jag lovade Gud som liten tio års gosse, att jag aldrig skulle ta min första sup." Han sade: "Jag har aldrig tagit den." Och han sade: "Om du nu vill skjuta, så skjut bara."

90 Och när den druckne höjde sitt gevär och lyfte upp kannan igen, sade han: "Tag den, annars skjuter jag!" Och just då gick ett skott av, och kannan sprängdes i tusen bitar.

91 Vid randen av flodbädden stod en liten, välkänd cowboy, vanställd, med tårarna rinnande nedför kinderna. Han sade: "Jack, jag kommer också från Kentucky. Jag gav min mor ett löfte en dag, men jag bröt mitt löfte." Han sade: "Jag höll på att vänta, tills de här männen skulle bli tillräckligt fulla, och jag tänkte döda allihop på vilket sätt som helst, och ta allt guld som de hade." Han sade: "Men jag har varit en drinkare, och jag har gjort orätt. men, " sade han, "jag är säker på att när min bössa ekade upp genom himlens flod-dalar, så hörde min mor mig avlägga ett nykterhetslöfte, att jag aldrig skall göra det mer." Och där, genom Guds nåd, ledde han alla de där människorna till Kristus, alla dem som var därute.

92 Ser ni, det är någonting särskilt med vatten, någonting vederkvickande. Min slutkläm är: Gå fram till vattnet, när du är törstig. Det är någonting som inverkar på dig, att gå fram till vattnet, när du törstar.

93 Han har sagt: "Min frid lämnar Jag efter Mig åt eder. min frid giver Jag eder." Icke såsom världen giver er frid, utan på det sätt som Han giver er frid. Hans frid släcker vår törst. Om vi längtar efter frid, låt oss då vederkvicka oss i

vände några få spår bort från den upptrampade stigen. Hästen ville vända åt det hållet, men Coy var av en annan åsikt. Han försökte hålla den kvar på den synliga huvudstigen och han satte i gång längs den, och hästen ville inte gå. Han sporrade den, och den gnäggade och började gå längs den andra vägen. Och den började stegra sig. Hon var för svag för att kasta av honom.

79 Så började han ge den sporrarna igen tills han skar hästen, så ivrig var han att nå fram till vattnet, så att hans liv skulle räddas, tills hästen stod där skälvande, blödande. Och han såg bed, såg ned på den, hon skälvde så och höll nästan på att falla under honom. Han såg ned på henne och såg blodet på hennes flank. Han var kristen. Och han sade till sin häst! ! ”Jag har ofta hört, att djur har en instinkt. Det ser inte ut, som om den där lilla obetydliga grästuvan som är vänd åt det där hållet skulle leda till vatten. Det ser ut, som om den här stora stigen här skulle leda till ett ställe, där man jämt och ständigt går till ett vatten.” Men han sade: ”Om du har burit mig trofast såhär långt, så skall jag följa din instinkt.”

80 O, hur jag tänker på det om Kristus! Vägen till fördärvet är utmärkt och banad hela vägen, men det finns en smal väg som leder till livet. Få äro de som finna den. Det är bara det, att inte instinkten, utan den Helige Ande skall förmå dig att vika av till livets vatten. jag tycker, att då Han har fört mig välbehållen så här långt, så vill jag följa Honom återstoden av vägen.

81 För att avsluta berättelsen, hade han inte färdats mer än några hundra meter förrän den trofasta hästen störtade sig rakt in i ett stort vattenhål. Hästen visste, vad den talade om, vad den menade med sitt sätt att uttrycka sig för ryttaren. han klev ner dit. han sade, att han öste vatten upp i hästen näsborrar. Han badade, han ropade och hojtade, och han skrek för full hals, och medan han höll vatten nedför strupen, skrek han: ”Vi är räddade! Vi är räddade!” Och hästen höll på och drack och skälvde. Och han såg på hennes blodiga flankar, som var fulla av strimmor från spormärkena.

82 Och han sade, att han just då hörde någon säga: ”Kom upp ur vattnet.” Och han såg efter, och där stod en liten vanställd cowboy. Och han steg upp ur vattnet. Och han sade, att han kände lukten av eld, och han såg efter, och där hade en hop män slagit läger. De hade varit ute på ett prospekterings uppdrag. De hade upptäckt guld, och på återvägen hade de sina hästar och packhästar med sig, och de hade kommit till detta vattenhål och vilade, och de hade alla blivit druckna.

83 Och de sade, att de höll på att tillreda en rådjursstek, och han åt tillsammans med dem. Och så sade en av dem: ”Tag en sup.” Han talade om för dem, vem han var, han var Jack Coy, rådgivaren för indianerna. Mannen sade: ”Bra, tag nu en sup.” Han sade: ”Nej, jag dricker inte.”

63 Nu skall vi tänka på Jesus och förbinda Honom med vad Han var. Vad är Hans kropp? Vad är Kristi kropp? Det är församlingen av alla dem som tror, som är förenade med Honom i den helige Ande. Inte en avgud, inte en bit bröd, utan en Ande, som finns i den troendes hjärta, och de är förenade tillsammans, så att människa och Gud kan tala med varandra, Guds söner och döttrar. Dödliga människor har förlänats syndernas förlåtelse genom Blodets utgjutande, och denne man och denna kvinna, pojke eller flicka, som har gemenskap med Kristus, samtalar med Honom, kroppen.

64 Och såsom en make och hans hustru brukar sitta ned och talas vid, eller en pojke och hans flickvän, så samtalar Kristus och Hans församling med varandra. Det är därför som vi kan höra Honom och se framtiden, innan den är här, och kan förutsäga framtiden, så att det är felfritt, eftersom vi samtalar med en Gud som håller evigheten i sin hand. Vi kommunicerar med varandra, Kristi kropp, Kristi mystiska, andliga kropp. Inte förbunden med något slags avgud, eller ett bröd eller ett vin, utan i andlig form.

65 Jesus sade samma sak. Slå upp i Johannes evangelium, fjärde kapitlet, då Han samtalade med kvinnan vid brunnen. Hon talade om en sådan sak: ”Våra fäder drack ur denna källa, de grävde denna brunn, Jakob, och gav sina barn och sin boskap detta vatten, och Du säger: Man bör tillbedja i en bestämda staden, och andra säger: På detta berg.”

66 Och Jesus sade ungefär såhär: ”Ett ögonblick. Vi är judar och vi förstår, vad tillbedjan betyder. Men hör på detta, kvinna: Den tid skall komma, ja, den är redan inne, då sanna tillbedjare skall tillbedja Gud i Ande och Sanning. Ditt Ord är Sanning. Och Fadern vill ha sådana tillbedjare som tillbeder Honom i Ande och Sanning. ” Det talade Han om för kvinnan.

67 Ser ni, Kristus... Gud är en Ande. *Kristus* betyder ”den Smorde, en man smord med Gud”, vilket gjorde Honom till Kristus. Nu sade Kristus: ”Jag är Mat och Dryck.” Inte en oblat, inte en oblat som vi tar här. Det är inte Kristus. Det betecknar Honom på ett symboliskt sätt. Men Kristus är den Helige Ande, smörjelsen som finns över Församlingen, det är Maten och Drycken.

68 Det största rop som finns i hela världen, och jag hoppas, att ingen av er någonsin har hört det, men om ni någonsin hörde det, finns det inget rop som går upp mot hungerns rop. När man ser en mor med sitt späda barn, och hon inte kan gå för att hon är så svag, och det lilla barnet håller på att dö, dess mage är uppsvälld av svält, att höra de snyftningarna som kommer från den moderns hjärta, se det späda barnet med kinderna insjunkna tills de är skinn och ben, och tandköttet i dess lilla mun lyser fram, och han kan knappt få fram ett ljud, hans små ögon står ut. Det finns inget rop som går upp mot hungerns och törstens.

69 Hur många människor har omkommit ute i öknarna av törst! Många berättelser, som jag kunde hålla er kvar med hela natten, sanna berättelser om öknen. Hur det är, när man blir törstig, hur djävulen visar en hägring. Ni har sett dem här, ni behöver inte fara till Västern för att se dem. Man går längs vägen och det ser ut, som om det fanns vatten längre borta på vägen. Ni har alla sett det där, ni som har kört eller åkt på landsvägen. Det där är en falsk hägring. Här för en tid sedan, för omkring tre eller fyra år sedan, läste jag om hur några änder som flög över landet såg en hägring och föll ned på landsvägen, då de trodde, att de träffade vattnet. Och de krossades helt enkelt sönder, när de törnade mot den hårda vägen när de trodde att de landade på vatten, en hägring.

70 Hur många gånger har djävulen gjort samma sak för människor, visat dem en falsk hägring, där ingenting finns, utan det bara är en inbillning. Så många människor får en inbillad religion och försöker hitta på någonting, eller låtsas, att det finns någonting, då det inte är så! Såsom den lilla kvinnliga missionären sade, att hon väntade, tills hon blev övertygad. Det är bäst, att vi gör så. Du kan inte komma tillbaka och försöka på nytt. Du har fått en chans och du har fått planritningen, alltså är det bäst, att vi går rakt fram till målet.

71 Hungerns rop, hör på, är ett stort rop för det är ett jämmerrop. Människan är döende. Och o, om vi kunde komma till den punkten, om denna nation kunde komma till en punkt, där den hade en sådan hunger efter Gud! Den är i ett tillstånd av värre svält än den som finns hos nationer som Indien, som svälter fysiskt. Denna nation svälter andligt. Men efter att ha hungrat så länge, går det därhän, att man inte vet om att man är hungrig.

72 På samma sätt som att frysa. Efter att ha kommit så långt med att frysa, känner man sig så kall sedan efter en stund känns det varmt. Och när man känner sig varm, då håller man på att dö. Och det är det som saken gäller i kväll. Församlingarna har blivit så kalla, att de fryser, och de tror sig ha varmt genom att vara medlemmar. Och de håller på att dö andligen! De är döende! De vet inte om det. Till slut lägger han sig att sova, och det är allt. han vaknar aldrig mer, eftersom blodet har frusit till i hans ådror.

73 Nu beträffande törst. Jesus sade: "Mitt Blod är sannskyldig dryck." Om du hungrar efter liv, hungrar efter liv, så har Jesus det enda vatten som kan släcka den törsten. "Kommen till Mig, I alla som arbeten och ären betungade." Och i Uppenbarelseboken står det: "Den som törstar, han komme till Livets vatten och dricke för intet." Om du törstar efter Liv!

74 Vi ser, att astronomerna förutsäger, att någon gång under denna tidiga del, eller första delen av månaden med början den 2:a eller 5:e eller någonstans under loppet av denna månad, förutsäger de indiska astronomerna, att världen

kommer att explodera. Och de amerikanska tidningarna gör narr av det. Jag tror inte, att världen kommer att explodera, men jag säger bestämt, att det är orätt att göra narr av det. Därför att någonting håller på att ske en dag i en nära framtid, någonting liknande, när de fem planeterna Mars, Jupiter och Venus och så vidare kommer till sin... De har aldrig gjort det. Å, man påstår, att det skulle ha inträffat för kanske tjugofemtusen år sedan, men vem var där borta då, så att man kan få veta det?

75 Jag förutsäger, att det här har en andlig tillämpning. Jag tror, att det är det kommande slutet på Guds avgörande händelseförlopp, att Ordets stora uppenbarelse kommer att öppnas under denna tids förlopp. Kom ihåg, det påstås, att det var tre stjärnor som korsade varandras banor, när Jesus föddes. Och det här är fem, och fem är nådens tal. Tre är fullkomlighetens tal. Fem är nådens tal, J-e-s-u-s, n-å-d-e-n, t-r-o-n (eng. g-r-a-c-e-, f-a-i-t-h-) och så vidare. Nådens tal! Om Gud någonsin sänder sin kraft till församlingen, kommer det att vara Hans nåd, det kommer inte att vara människornas lydnad. Och Jesaja sade i 40:e kapitlet, att man skulle "ropa till Jerusalem, att dess vedermöda (eng. krigstillstånd) är slut", och ändå hade hon gjort sig skyldig till avgudadyrkan, men det var Guds nåd som sände det. Om Gud sänder någonting till oss, vad det än vara må, så kommer det att vara Hans nåd och inte vara förtjänster. Det kan alltså betyda någonting. jag förutsäger, att en förändring kommer att inträffa. Jag vet inte, vad det kommer att vara, men jag tror, att det precis håller på att ske. Vi är precis på randen av det nu.

76 Och om någon hungrar, må han komma till Kristus. Om någon törstar, må han komma till Kristus. Han släcker törsten. Han är Den som stillar all vår törst och hunger.

77 Jag hörde en berättelse för en tid sedan. Jag kan kanske ha berättat den i denna församling. Om jag har det, ber jag er ha överseende med mig, för jag upprepar den bara för att få fram det väsentliga. Det var en indianförare eller ett slags tillsyningsman för indianerna. Han reste omkring i Navajolandet och gick vilse. Han hette Coy. Och han red längs ett spår, ett viltspår, och han tänkte: "Om jag nu följer detta spår, skall jag säkert finna vatten." Och hans häst var så törstig, att tungan hängde ut, torr. Näsborrharna hade blivit röda och bakats ihop av sand. Han hade hållit sin näsduk över ansiktet i sandstormarna, tills den var hård av ihopklumpad sand, och han var nära att förgås av törst efter vatten. Och han ledde sin häst, när han stötte på spåret. Och han sade, när han steg upp på hästen och såg detta viltspår: "Det skall säkert leda mig till vatten." Så hoppade han grensle på sin häst och begav sig iväg längs spåret.

78 Och hästen visste också, att den var på spåret till vattnet. Tänk, hur Gud ger instinkt åt de stumma djuren! Och iväg längs spåret gick den! Till sist